

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 487/2021
11.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Аћимовића, председника већа, Мирољуба Томића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Предрага Филиповића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници 1К 334/17 од 29.12.2020. године и Кв 93/21 од 10.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Филиповића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници 1К 334/17 од 29.12.2020. године и Кв 93/21 од 10.03.2021. године у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници 1К 334/17 од 29.12.2020. године, одбијен је захтев окривљеног АА за накнаду трошкова кривичног поступка који је дана 03.12.2020. године поднео бранилац окривљеног, адвокат Предраг Филиповић.

Решењем Основног суда у Лозници Кв 93/21 од 10.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Филиповића изјављена против решења Основног суда у Лозници 1К 334/17 од 29.12.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Предраг Филиповић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) Законика о кривичном поступку, као и због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП који као разлог за подношење захтева произилази из садржине захтева, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, а побијана решења преиначи тако да окривљеном досуди трошкове одређене у захтеву браниоца од 03.12.2020. године и у жалби од 18.01.2021. године, као и трошкове за

састав захтева за заштиту законитости са судским таксама на захтев и одлуку по захтеву, све са законском затезном каматом од извршности одлуке или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да само другостепено решење укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак по жалби.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на указану повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док у преосталом делу захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај.

Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног је указао да је побијаним решењима повређен закон на тај начин што су, по питању трошкова кривичног поступка, првостепени и другостепени суд заузели погрешан став да окривљеном не припадају тражени трошкови поступка који се односе на кривично дело из члана 334. став 1. КЗ за које је оптужба одбијена, на који начин се указује фактички на погрешну примену одредбе члана 441. став 4. ЗКП. Појашњавајући истакнуту повреду бранилац истиче да је неправилан закључак нижестепених судова да предузете радње у поступку су истовремено предузимане за оба кривична дела која су окривљеном стављена на терет, те да како није предузета ни једна посебна радња у односу на кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика (КЗ) за које је према окривљеном оптужба одбијена, то је немогуће раздвојити трошкове поступка, јер су на тај начин, по наводима браниоца, повређене одредбе законика о кривичном поступку којима се регулише питање права на накнаду трошкова кривичног поступка.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу решења, на страни 4 став 4, дао јасне и довољне разлоге да је немогуће раздвојити трошкове поступка будући да је, у односу на оба кривична дела која су окривљеном стављена на терет у овом кривичном поступку, вођен јединствени поступак током ког је бранилац окривљеном пружио јединствену одбрану за оба дела и радње које су предузете, предузете су истовремено за оба кривична дела, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је указао и на учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члан 439. тачка 1) до 3) ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено.

Међутим, како бранилац окривљеног у образложењу захтева не наводи у чему се конкретно састоје наведене битне повреде на које је указао, то је Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев за заштиту законитости нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Драган Аћимовић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**